

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 2 d'abril de 2023, a les 12h, a l'Espai Montseny de Viladrau.

ANA CARRO
Piano

MIQUEL CÓRDOBA
Violí

BREU CURRICULUM DELS MUSICIS

Ambdós músics són molt coneguts i apreciats pel públic seguidor de les Matinals Musicals de Rusquelles.

L'Ana Carro, té un extens currículum des de l'inici dels seus estudis de piano amb la professora Núria Bonells que va anar ampliant amb un variat elenc de professors internacionals. Ha estat guardonada amb varis premis. Toca en diferents formacions musicals. Actualment compagina l'activitat concertística amb la pedagògica com a professora de l'Escola de Música del Conservatori de Vic.

Miquel Córdoba, Va cursar els estudis de violí, viola i música de cambra amb la Maria Àngels Casas a Manresa i posteriorment amb Gonçal Comellas a Barcelona. Des d'aleshores ha format part de diferents formacions nacionals i internacionals. Actualment també compagina la seva activitat concertística amb la docent al Conservatori Municipal d'Igualada.

PROGRAMA

Sonata nº 5 Op.24 per a violí i piano (L. van Beethoven)

Allegro

Adagio molto espressivo

Scherzo – Allegro molto

Rondo. Allegro ma non troppo

Sonata nº 10 Op.96 per a violí i piano (L. van Beethoven)

Allegro moderato

Adagio espressivo

Scherzo -Allegro

Poco Allegretto

LES 10 SONATES PER A VIOLÍ I PIANO DE LUDWIG VAN BEETHOVEN

En l'obra cambrística de Beethoven les sonates per a violí i piano es podrien considerar el segon grup en importància, després dels quartets per a corda.

Aquestes 10 sonates van ser escrites al llarg de setze anys, entre el 1796 i el 1812, un període suficientment llarg perquè hi trobem grans diferències en la vida del gran mestre i per tant en les seves composicions.

Les 3 primeres, recollides en l'Op 12, van ser dedicades a Antonio Salieri, un dels mestres de Beethoven, a més d'una figura influent en la cort vienesa d'aleshores. Atés que no van ser conseqüència d'un encàrrec, se suposa que la intenció de Beethoven era fer-les interpretar en les nombroses vetllades cambrístiques de l'època. De fet així va ocórrer i inclòs es conserva una crítica a la primera de les tres obres, publicada en l'Allgemeine Musikalische Zeitung.

Les dues següents sonates, els Op 23 i 24 respectivament, també van ser composades entre 1800 i 1801 i en aquest cas dedicades al conte Moritz von Fries, un dels principals mecenes de Beethoven. Les seves obres contemporànies són el Concert nº 3 per a piano i la Simfonia nº 1.

La sonata Op. 24, coneguda com La Primavera, si bé el nom no es deu a Beethoven, és tal vegada de les més populars i també la primera que consta de quatre moviments. Per la composició va utilitzar uns esbossos de 1794 i 1795, pel qual l'influència mozartiana és més que evident. Les següents sonates, 6, 7 i 8 publicades com a Op. 30 daten del 1802. Una època desesperada en la que Beethoven ja havia perdut tota esperança de millorar la sordesa i durant la qual va arribar a pensar en el suïcidi. Va ser l'estiu d'aquest any quan va escriure el seu famós "Testament de Heiligenstadt". Document que es conserva al museu Pasqualati, a Viena, dedicat al mestre.

Curiosament en moments tan dramàtics va compondre la Simfonia nº 2 que és una obra alegre.

La Sonata nº 9 Op. 47 "Kreutzer", és segurament la més famosa de les 10. Va ser escrita en poc temps per a ser interpretada el maig del 1891 pel violinista Rodolphe Kreutzer, que mai va arribar a tocar-la.

Encara van haver de transcorrer 10 anys perquè Beethoven escrigués la desena i última sonata per a violí i piano. L'Op 96 és del 1812, és contemporània de les Simfonies 7 i 8 i està dedicada a l'arxiduc Rodolfo, alumne del compositor.

Podríem dir que aquestes 10 sonates van ser molt criticades en les seves estrenes degut a que es consideraven intel·ligibles per un públic que, poc a poc s'acostumà a un llenguatge musical tan peculiar i agosarat per l'època: de vegades brusc, de vegades apassionat. Per descomptat no va ser Beethoven qui s'adaptà als gustos del públic o dels crítics.

Hi ha gravacions de les 10 Sonates força recomanables: Gidon Kremer al violí i Martha Argerich al piano. Pinchas Zukerman al violí i Daniel Barenboim al piano.

Ludwig Van Beethoven (Bonn, Electorat de Colònia 1770 - Viena, 1827)

De L.V.Beethoven podríem omplir moltíssimes pàgines. De fet en aquests modestos programes de mà hem inserit algunes dades sobre el gran mestre, que, per descomptat no passen de ser mers apunts de la seva vida i de la seva inigualable obra.

Els que esteu interessats per conèixer més el mestre de Bonn, em permeto recomanar-vos un excel·lent llibre:

Beethoven, del biògraf Jan Swafford, publicada per Acantilado, ISBN. 978-84-16748-68-6

Un magnífica biografia, amena, que permet aprofundir en la vida i obra del mestre nascut a Bonn i que traspassà a Viena el 26 de març de 1827. En el seu funeral, celebrat a l'església de la Santa Trinitat, es va interpretar el Rèquiem en re menor de Mozart (una altra bestia parda). Els que vulgueu honorar-lo visitant la seva tomba, està enterrat al cementiri central de la capital austríaca.

Col·laboren: